

stemmelse om Højtidsoffer og Accidenser. Det er i Henhold til de Betragtninger, jeg allerede tidligere har gjort gældende, at jeg ikke kan gaa ind paa, at der ved denne Lovs Afsløsning af Højtidsoffer og Accidenser for Lærernes Vedkommende, saa længe vi ikke ere komne til et Resultat i denne Sag for Præsterens Vedkommende. Jeg kan altsaa, som jeg før sagde, ikke tiltræde det Forslag, som er stillet af Udvalget under Nr. 95, der forudsætter, at Højtidsoffer og Accidenser ganske bortfalde paa Landet, og det gør for saa vidt ikke nogen Forskel for mig, at Vædringsforslaget nu er indskrænket til kun at angaa Højtidsoffer og Accidenser paa Landet, medens disse skulle bibeholdes i Købstæderne. — De Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille under Nr. 100, 103, 108 og 111, der gaa ud paa, at Afsnit V i det hele stryges, behøver jeg ikke at udtale mig nærmere om, efter hvad jeg før har bemærket; det angaar jo de private Skoler. — Jeg kommer dernæst til mit Vædringsforslag under Nr. 115 angaaende Embedet som Konfulent i Sager vedrørende Folkestolen. Som det jo er kendt, danner dette Vædringsforslag en Modifikation af mit oprindelige Forslag om Oprættelse af et Embede som Undervisningsinspektør. Jeg tror, det er lykkedes mig at indbefomme Udvalgets Tanker om dette Spørgsmaals Ordning, og jeg maa derfor kun beklage, at Udvalget ikke har set sig i Stand til at tiltræde Forslaget, som det nu foreligger, men jeg skulde dog nære Haab om, at det lod sig gennemføre i denne Skikkelse, hvor det jo viser sig, at der ikke har været nogen Tanke om, at den ny Embedsmand skulde danne et nyt Tilhyn med Skolerne. Dette laa ikke i det oprindelige Forslag, saaledes som det efter min Mening maatte forstaaes, og det ligger endnu mindre i Forslaget, som det nu er affattet. Den Lønning, der foreslaas for den ny Embedsmand, og som begynder med 6,000 Kr. aarlig, stigende med 500 Kr. hvert femte Aar indtil 7,500 Kr., er bleven stærkt kritiseret af den ærede Ordfører paa Udvalgets Flertals Vegne. Jeg maa sige, at det forekommer mig dog ikke at være saa overvældende høj en Lønning. Den ærede Ordfører angav den til 7,500 Kr., og det kan man naturligvis nok sige, thi det bliver den jo efter 15 Aars Forløb, men jeg vil dog tillade mig foreløbig at holde mig til Begyndelseslønnen: 6,000 Kr., og det er dog ikke stort mere, end hvad en Seminarieforsøger har med to Lønningstillæg og fri Bolig, og jeg vil dog tillade mig at forudsætte, at denne Stilling er adskillig anseeligere end Semi-

narieforsøgerens. Vi behøve altsaa ikke at gaa til en Sammenligning med kommanderende Generalers og andre høje Embedsmænds Lønninger for at finde Tilfælde, der kunne anvendes som en passende Analogi. Dernæst maa man erindre, at naar jeg har staaet dette Embede sammen med Stillingen som Formand for Censurkommissionen, er det to Embeder, som maa taksæres hvert for sit Vedkommende, og derefter maa jeg anfæ den Lønning, der er tillagt Konfulenten, for ikke at være højere end 4,000 Kr., altsaa 1,200 Kr. mindre, end hvad jeg foreslog i det oprindelige Lovforslag. Efter min Mening er det saaledes en moderat Lønning, der er foreslaet, og jeg tror, det vil være vanskeligt at komme ned fra de Satser, som her foreslaas.

Jeg skal tilsidst kun gøre den Bemærkning, at, naar den ærede Ordfører henviste til, at der jo var en Række af Spørgsmaal, som Udvalget kunde have rejst og kunde have ønsket løst samtidig med Gennemførelsen af dette Lovforslag, saa skal jeg selvfølgelig erkende, at saadanne Spørgsmaal kunde rejses, men jeg antager dog, at Udvalget ikke særlig agter at indskrænke nogen Ros i saa Henseende, da jeg gaar ud fra, at der ogsaa hos Udvalget har været Dunke om at saa Loven gennemført, og at det har staaet klart for Udvalget, at hvis man vilde rejse Krav paa Gennemførelsen af saadanne Spørgsmaal i Forbindelse med dem, som dette Forslag allerede indeholder, vilde det være det samme som at give Loven Gift. Jeg tror, at naar Udvalget har villet trække Grænserne for de Spørgsmaal, det kunde medtage uden derved at risikere, at Loven strandede, har det snarere været lidt for lidt nøjeregnende, idet det dog efter de Bemærkninger, jeg har tilladt mig at gøre, og efter den Stilling, som det er Udvalget bekendt, at jeg indtager til forskellige af dets Vædringsforslag, vil være nødvendigt at foretage Vædringer i Lovforslaget, saaledes som det vel vil blive vedtaget her ved 3dje Behandling, hvis det skal kunne gennemføres. Jeg vil ikke kunne undgaa ved Behandlingen af Lovforslaget i Landstinget at stille Vædringsforslag paa ikke saa Punkter, og det vil da vise sig, hvor vidt der fra de forskellige Sider paa senere Stadier af Sagens Behandling vil blive vist den Smøbekommen, som vil være nødvendig for Gennemførelsen af Lovforslaget i dets Helhed, idet jeg gaar ud fra, at der hos alle Lovgivningsmagtens Faktorer er et Dunke om at saa noget ud af denne Sag endnu i denne Rigsdagssamling.